

Hodnocení vedoucího diplomové práce - teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	BcA. Helena Ťapajnová	
Studijní program	N8206 Výtvarná umění	
Obor/ateliér	8206T102 – Multimedia a design /ateliér Design skla	
Forma studia	Akad. rok	2015/16
	prezenční	
Název práce	Konstrukce a dekonstrukce	
Vedoucí práce	Doc. MgA. Petr Stanický, M. F. A.	

Bakalářka Helena Ťapajnová předložila diplomovou práci s názvem *Konstrukce a dekonstrukce*.

V prvních třech kapitolách teoretické práce se Helena věnuje výrazu akčního umění v Čechách (na příkladu Karla Milera a Jiřího Kovandy), Sklu v performanci na světové scéně a třetí část je věnována zvuku-objektu-prostoru (Tomáš Vaněk a Roman Štětina). Čtvrtá kapitola Skleník v umění je rešerší inspiračních zdrojů. Poslední kapitolkou je Filozofický základ a elementární definice hranic, která by snad zasloužila o něco více prostoru. Celkově lze konstatovat, že teoretická část je zpracována velmi kvalitně, dotýká se zásadních momentů historie jak obsahově tak svým výrazem a kontextem v postmoderním a současném vizuálním umění. Nemám k ní zásadní připomínky. Práci vnímám jako přínosnou a pro samotnou Helenu důležitou pro osobní sebereflexi a jisté uzavření etapy v její dosavadní tvorbě.

Koncept Heleniny praktické práce spočívá v hledání významu volného tématu konstrukce a dekonstrukce. Helenin přístup je velmi osobní, dotýká se jejího vztahu a vzpomínek na domov (forma skleníku, kterým se soustavně zabývá a umožňuje jí prolnutí vnitřku i vnějšku a navíc je hmotou, ve které konstrukce viditelně definuje tvar v prostoru). Dalším médiem, ve kterém se Helena a její objekty prezentují je performance. V čase a prostoru Helena demonstruje možnosti, limity a hranice svých objektů a zároveň svého těla. Autorka v souvislosti s nimi mluví o performance jako o možnosti hledání okamžiku pravdy. Z toho vyplývá, jakou důležitost pro ni má práce se svým tělem, jeho limity a zvýrazněné přítomnosti času. V některých performancích dochází ke zvukogestickým souzněním se zvukem Gideona Schvitze.

Ve své praktické práci taktéž využívá prvku zvuku, v tomto případě je zvuková stopa paměti konkrétního místa - zahrady, které mapuje a vymezuje tím, že ji prochází. Zvuk můžeme poslouchat v souvislosti s objektem, který je utvořen skleněnými deskami tak, aby rozdělil místnost na dvě části. Zároveň v sobě nese drobný objekt skleníku, jakožto vzpomínku na domov. Zmíněná instalace nám klade otázky, vymezuje se v prostoru a nedává možnost nám projít. Její ambivalence, zvláštní až ekluzivní materiálovost vytrhává instalaci z běžné reality do reality Heleniných představ.

Návrh klasifikaceA - výborně.....

V(e)Zlíně..... dne

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte